

Παναγία της Σχράππας

Πνευματικά βιώματα από το Ιερό Προσκύνημα

στη Ζωδόχο Πηγή Σχράππας

Παναγία της Σφράππας

Πνευματικά βιύματα
από το Ιερό Προσκύνημα
στη Ζωδόχο Πηγή Σφράππας

Η πνευματική ιδιοκτησία αποκτάται χωρίς καμία διατύπωση και χωρίς την ανάγκη ρήτηρας απαγορευτικής των προσβολών της. Σύμφωνα με το Ν. 2121/1993 (όπως έχει τροποποιηθεί και ισχύει) και τη Διεθνή Σύμβαση της Βέρνης (που έχει κυρωθεί με το Ν. 100/1975) απαγορεύεται η αναδημοσίευση και γενικά η αναπαραγωγή του παρόντος έργου, η αποθήκευσή του σε βάση δεδομένων, η αναμετάδοσή του σε ηλεκτρονική ή μηχανική ή οποιαδήποτε άλλη μορφή, η φωτοανατύπωσή του και η ηχογράφησή του με οποιοδήποτε τρόπο, τμηματικά ή περιληπτικά, στο πρωτότυπο ή σε μετάφραση ή άλλη διασκευή χωρίς γραπτή άδεια του εκδότη.

Ιερό Προσκύνημα Ζωοδόχου Πηγής Σγράφπας
Υπεύθυνος Ιερέας: Ιερομόναχος Ειρηναίος Γκουγκούνης
Σγράφπα Μεσσηνίας Τ.Κ. 240 01
Τηλ. 27230-22274, 6974560170

Τίτλος: *Παναγία της Σγράφπας - Πνευματικά βιώματα από το Ιερό Προσκύνημα στη Ζωοδόχο Πηγή Σγράφπας.*

Συγγραφέας: Αικατερίνη Κ. Διαμαντοπούλου-Κουτσουμπού
Θεολόγος- Φιλολόγος, MA
PhD Φιλοσοφίας του Εθνικού και Καποδιστριακού
Πανεπιστημίου Αθηνών

Copyright: © Αικατερίνη Κ. Διαμαντοπούλου-Κουτσουμπού

ISBN: 978-618-81902-3-8

Έκδοτική παραγωγή **ΕΑΪΤΣΗC** Τηλ. 210-34.76.090

Με αισθήματα χαράς και συγκίνησης προλογίζω το βιβλίο αυτό για το Ιερό Προσκύνημα της Παναγίας της Σγράππας, που επιμελήθηκε η αγαπητή μαθήτριά μου και νυν συνάδελφος κ. Αικατερίνη Διαμαντοπούλου- Κουτσουμπού, υπό την ευλογία και καθοδήγηση του Πανοσιολογιωτάτου Αρχιεπισκόπου κ. Ιερεμία Καράμπελα.

Με τρόπο εμπεριστατωμένο και ιστορικά επακριβή μιλάει για το ιστορικό του Προσκυνηματος και τη θαυματουργική εύρεση της Ιεράς εικόνας της Παναγίας, τα θαύματά της, την αναδημιουργία του Προσκυνηματος και την σημερινή του νέα λαμπρότητα. Η συγγραφέας προχωρεί στη συμβολή της Παναγίας της Σηλυβριώτισσας στη ναυμαχία του Ναβαρίνου, που οδήγησε στην ελευθερία της πατρίδος. Επίσης μιλά για τη μάχη της Σχοινόλακας το 1825, καθώς και τους Γάλλους πεσόντες του στρατηγού Μαιζώνος.

Επιτάσσεται η Ασματική Ακολουθία της Παναγίας της Σγράππας, σύνθεση Γερασίμου του Μικραγιαννανίτου, (1981) και ο Παρακλητικός Κανών της Παναγίας της Σγράππας, σύνθεση του Σεβασμιωτάτου Μητροπο-

λίτη Εδέσσης Πέλλης και Αλμωπίας κ. Ιωήλ (2012). Αξίζει να σημειωθεί ότι για τον Παρακλητικό Κανόνα η συγγραφέας κατέβαλε ιδιαίτερες ενέργειες.

Όσα γράφει η κ. Διαμαντοπούλου με σεβασμό, έμπνευση και ευαισθησία θα ωφελήσουν ψυχικά τον αναγνώστη και θα τον βοηθήσουν ν' αποκτήσει πλήρη εικόνα για το Ιερό Προσκύνημα. Έχει και ο υπογράφων προσκυνήσει την Παναγία της Σγράππας, έχει ωφεληθεί από όσα είδε και από όσα άκουσε από τον Πανοσιολογιώτατο και έχει απολαύσει το πανέμορφο θέαμα του κόλπου από τον όμορφο κήπο του Προσκυνηματος.

Είθε η Παναγία να μας προστατεύει, με τις ευχές του Πανοσιολογιώτατου Αρχιμανδρίτου κ. Ιερεμία Καράμπελα.

Φώτιος Αρ. Δημητρακόπουλος
Καθηγητής Βυζαντινής Φιλολογίας
Εθνικού και Καποδιστριακού Πανεπιστημίου Αθηνών

Ιστορικό του Ιερού Προσκυνήματος

*«Χαίρει καὶ ἀγάλλεται ὁ Πηγὴ, ὁ πιστὸς λαὸς σου,
ἐν εὐρέσει τῆς σῆς μορφῆς, καὶ πανηγυρίζει, ἐν Σγράππα
τῆς Πυλίας, τιμῶν καὶ μεγαλύνων, τὴν εὐσπλαγχνίᾳ σου»*

Ηγη της Μεσσηνίας αποκαλείται ήδη από την αρχαιότητα «Μακαρία». Ως ευλογημένη εγκωμιάζεται από τους μεταγενέστερους και νεώτερους. Και δικαίως! Πρόκειται περί μιας από τις πιο όμορφες και εύφορες περιοχές της πατρίδος μας. Πλουσιότατη σε ιστορία, μνημεία και πολιτισμό, μπορεί να συναγωνίζεται τα μεγάλα αρχαιολογικά κέντρα. Στην απaráμιλλη, γεμάτη εναλλαγές ωραιότητα της «Μακαρίας γης», τούτο το νοτιοδυτικό άκρο της, η Πυλία, αποτελεί το πολύτιμο κόσμημά της. Περιοχή ευγενής, κοσμοπολίτικη, γραφική. Η μακραίωνη ιστορία της ζωντανεύει μέσα από τα καλοδιατηρημένα ομηρικά απομεινάρια του βασιλείου του Νέστορος και από τα μεσαιω-

νικά κάστρα και οχυρά. Οι φυσικοί όρμοι της διαυγέστατης θάλασσας, οι αμμώδεις παραλίες, ο πυρωμένος ήλιος του καλοκαιριού, τα δροσερά μελτέμια, η αψιά θαλασσινή αρμύρα και το ασημο-πράσινο των ελιών, δημιουργούν εικόνες παραδεισένιες, εντυπώσεις έντονες, χρώματα ζωηρά, που φωλιάζουν ανεξίτηλα στη θύμιση κάθε επισκέπτη, όταν περνά από τον κάλλιστο αυτό τόπο.

Τούτο το κάλλος ομορφαίνει περισσότερο με την παρουσία της Αμόλυντης Θεοτόκου. Εδώ διάλεξε να βρίσκεται το σπίτι και ο θρόνος Της. Τον καιρό που η Πυλία υπαγόταν στο Φραγκικό Πριγκιπάτο της Αχαΐας 1294-1432 το Παλαιόκαστρο είχε καταστεί κέντρο επιχειρήσεων του Τάγματος της Ναβάρας, προκειμένου να δυναμώσει την εξασθενημένη εξουσία του κατακτημένου εκείνη την περίοδο Φραγκικού Κράτους. Κατά την παράδοση, ανάμεσα στα έτη 1381-1402, η Ηγεμονίδα της Αχαΐας Μαρία των Βουρβόνων, έκτισε τον πρώτο μικρό Ναό της Παναγίας, αφιερωμένο στην Κοίμησή Της, στη θέση του σημερινού Ναού. Ο Ναός αυτός καταστράφηκε από τους Τούρκους το 1573, όταν κατέλαβαν την Πυλία και έκτισαν το φρούριο της Πύλου (Νιόκαστρο). Κατά το 1686, όταν οι ενετοί ήλθαν στην περιοχή, ανήγειραν και πάλι τον κατεστραμμένο Ναό. Έκτοτε ο ναός διατηρήθηκε μέχρι της επιδρομής του Ιμπραήμ, το έτος 1825, οπότε και καταστράφηκε τελείως.

Κατά τους χρόνους της τουρκοκρατίας, ο Ναός της Παναγίας υπήρξε ο μοναδικός τόπος προσευχής των υπόδουλων Χριστιανών, οι οποίοι, στην αγία Εικόνα της Παναχράντου, εύρισκαν την παρηγοριά και την ελπίδα.

Μπροστά Της έκλιναν το γόνυ και την κατασπάσθηκαν σπουδαίες μορφές του Αγώνος. Ο Αρχιμανδρίτης Γρηγόριος Δικαίος ή Παπαφλέσσας, προ της ενάρξεως της Επανάστασεως, πέρασε από δω, προσκύνησε τη Μεγαλόχαρη και την παρακάλεσε να βοηθήσει για την ελευθερία του έθνους. Ο Μαυροκορδάτος και ο Στρατηγός Μακρυγιάννης όταν έζησαν την πανολεθρία της μάχης της Σφακτηρίας, κινδυνεύοντας από το σπαθί των αλλοπίστων, μη δυνάμενοι να πράξουν κάτι περισσότερο, στράφηκαν προς την Παναγία της Σγράππας και προσευχήθηκαν, ο δε Μακρυγιάννης ανέπεμψε ικεσία προς Αυτήν από τον Ακάθιστο Ύμνο.

Μετά την απελευθέρωση της Ελλάδος από τον Γάλλο Στρατηγό Μαιζώνα και τα στρατεύματά του, το 1828, γύρω από τον κατεστραμμένο Ναό από τον Ιμπραήμ, συγκεντρώθηκαν περί τις 10 οικογένειες από το Σούλι-Παλιοχώρι και δημιούργησαν οικισμό, τον οποίον ονόμασαν «Βουβαλοβορό» (τόπος τροφής βουβαλίων). Το 1835 οι καινούργιοι οικιστές έκτισαν και πάλι το ναό στις μικρές διαστάσεις που είχε αρχικά προ της καταστροφής του. Πριν από την ανοικοδόμηση του ναού κατέσκαψαν τον τόπο των ερειπίων για την ανεύρεση της παλαιάς θαυματουργού Εικόνας, δυστυχώς όμως «ουδέν ευρέθη». Έτσι ο Προεστώς τότε του «Βουβαλοβορού», Αναστάσιος Αλεξόπουλος edώρισε στον καινούργιο ναό την σήμερα προσκυνούμενη Εικόνα της Ζωοδόχου Πηγής, σε αντικατάσταση της χαμένης παλαιάς εικόνας. Η έλλειψη νερού και η ελονοσία προερχόμενη από το έλος της Γιάλοβας, συνετέλεσαν ώστε ο τόπος εκείνος να αποδειχθεί ακατάλληλος για τη διαβίωσή τους, με α-

ποτέλεσμα σύντομα να εγκαταλειφθεί. Το έτος 1855 οι κάτοικοι μετακινήθηκαν 3 χιλιόμετρα βορειο-αντολικότερα, ιδρύοντας καινούργιο χωριό, το οποίο ονόμασαν «Σγράφπα», ίσως από την ύπαρξη «σγούρνας» νερού. Προ ολίγων ετών μετονομάστηκε σε Ελαιόφυτο, ένεκα των πολλών ελαιοδένδρων της περιοχής. Συνέπεια της μετοικίσεως αυτής ήταν η πλήρης εγκατάλειψη του Ναού και τελικώς η καταστροφή του. Στα ερείπια του Ναού φύτεψαν σχοίνοι και θάμνοι, όπου θάφθηκε λησμονημένη απ' όλους, η Εικόνα της Θεοτόκου, «η Ζωοδόχος Πηγή».

Ήθαιματοργική εύρεση της Ιεράς Εικόνας

Σύρω στο έτος 1890, κάτοικοι διαφόρων ορεινών περιοχών της Αρκαδίας και Μεσσηνίας, ήλθαν και εγκαταστάθηκαν στον πέριξ του κατεστραμμένου Ναού τόπο, αναζητώντας χειμαδιά για τα ποίμνιά τους. Μεταξύ των άλλων ήλθε και η πενταμελής οικογένεια του Νικολάου Αργυροπούλου, από την Μπολέτα (σημερινή Μάκρη) Τριπόλεως. Μαζί με την 32 ετών ευσεβή σύζυγό του Αναστασία και τα τρία αγόρια τους, έκτισαν βορείως του Ναού πρόχειρη κατοικία και στάνη για τα πρόβατά τους. Κάποιο απόγευμα η Αναστασία, μαζί με το μικρότερο γιό της Δήμο, ανέβηκε στο «βουναλάκι» όπου ήταν τα ερείπια του ναού για να κόψει ξύλα. Αφού έκοψε όσα χρειαζόταν, τα έκαμε δέμα και τα ζαλώθηκε στους ώμους της. Ματαίως όμως προσπαθούσε να κινηθεί. Τί κι αν έβαζε όλη της τη δύναμη! Τί κι αν τη βοηθούσε ο Δήμος να σηκωθεί! Κάποια ανεξήγητη δύναμη την κρατούσε καθηλωμένη, δεμένη με το φορτίο της. Αφαίρεσε μερικά ξύλα από το δεμάτι και προσπάθησε

πάλι να ξεκινήσει για το σπίτι. Επ' ουδενί! Στενοχωρημένη, κουρασμένη και γεμάτη απορία, έλυσε τα ξύλα από την πλάτη, τα παράτησε εκεί και έφυγε. Όταν επέστρεψε σπίτι, διηγήθηκε το συμβάν στον άντρα της και στους γείτονες, μα κανείς δεν την πίστεψε, αντιθέτως την περιγέλασαν. Οκτώ ημέρες πέρασαν από τότε γεμάτες αγωνία και απορία. Την ογδόη ημέρα η Αναστασία βρέθηκε και πάλι στον ίδιο χώρο. Πήγε με μια γειτονοπούλα της να μαζέψουν χόρτα. Την ώρα που ήταν ξεχασμένη και είχε συγκεντρωθεί στο μάζεμα των χόρτων, ακούει μια γυναικεία φωνή να βγαίνει κάτω από τα πόδια της και να λέει: «Διώξε το κορίτσι και κάθισε, έχω κάτι να σου πω». Φοβισμένη, άρπαξε το κορίτσι από το χέρι και άρχισαν να τρέχουν. Όταν έφθασε λαχανιασμένη στο σπίτι της, την ώρα που έπιασε το μάνταλο ν' ανοίξει την πόρτα, κρέμονταν από εκεί, τρία φίδια. Έκανε πίσω και μέσα στην τρομάρα της φώναξε δυνατά: «Παναγία μου!» Με την επίκληση του ονόματος της Παναγίας τα φίδια εξαφανίστηκαν. Δεν είχε πλέον αμφιβολία ότι επρόκειτο περί θαυμαστών γεγονότων. Η ψυχή της όμως ήταν μπερδεμένη. Δεν ήξερε τί να κάνει. Ήθελε να τα πει στον κόσμο, ήξερε όμως ότι το μόνο που θα κάνουν είναι να την περιγέλασουν και πάλι όπως και την πρώτη φορά.

Οι μέρες περνούσαν και η ψυχή της Αναστασίας ταραγμένη, ζητούσε εξηγήσεις. Η γλυκιά εκείνη φωνή που άκουσε στο χωράφι, αντηχούσε μέσα της και την βύθιζε σε σκέψεις. Μόνη διέξοδός της ήταν η προσευχή, στην οποία ζητούσε από την Παναγία να την ηρεμήσει. Κάποιο Σαββατόβραδο, κουρασμένη από τις δουλειές, ε-

ξουθενωμένη ψυχικώς από τις σκέψεις, μετά από πολύ προσευχή έπεσε να κοιμηθεί. Ο άνδρας της απουσίαζε από το σπίτι. Είχε κατεβεί στην πόλη και θα επέστρεφε την επόμενη μέρα. Δύσκολος ο ύπνος για την Αναστασία τη νύχτα εκείνη. Κατά τα ξημερώματα βάρυναν και έκλεισαν τα βλέφαρά της. Την ώρα που ήσυχα κοιμόταν, παρουσιάσθηκε μια γυναίκα μεγαλοπρεπής και απαστράπτουσα, φέρουσα φωτοστέφανο. Η όψη της ήταν αυστηρή, η φωνή και η έκφρασή της επιτακτική. Απευθύνεται προς την Αναστασία: «Γιατί Αναστασία δεν υπήκουσες και αδιαφόρησες εις τας κλήσεις μου, τας οποίας προ ολίγων ημερών σου έκαμα εις τον λόφον;» Η Αναστασία ξυπνά τρομαγμένη από το όραμα και τα ελεγκτικά λόγια της γυναίκας. Σηκώνεται και κάθεται στην άκρη του κρεβατιού για να συνέλθει. Ρίχνει μια ματιά στα παιδιά της και βλέπει ότι κοιμόνταν ήσυχασαν τίποτα να μην συνέβαινε. Βλέπει γύρω στο δωμάτιο και στρέφεται προς το μέρος που άκουσε τη φωνή. Τότε βλέπει ολόσωμη την Παναγία, πρόσωπο προς πρόσωπο. Η όψη Της ήταν αγγελόμορφη, ενώ ολόκληρο το φτωχικό δωμάτιο έλαμπε από τη θεία Δόξα και μοσχοβολούσε από την παρουσία της Θεοτόκου.

Με τρεμάμενη φωνή η Αναστασία ρωτά: «Ποιά είσαι εσύ αρχόντισσά μου». Τότε η Πανάχραντος γλυκαίνει περισσότερο τη μορφή της και τη χροιά της φωνής της, και της απαντά: «Εγώ είμαι! Ευαγγελίζου γην χαράν μεγάλην». Η Αναστασία, με χαρούμενη φωνή, γεμάτη λαχτάρα, φωνάζει: «Η Παναγία!» και άρχισε να Την δοξολογεί και να προσεύχεται, μέχρι που τη διέκοψε η Δέσποινα του κόσμου και της είπε: «Σε κάλεσα ως

την πιο αγνή και την πλέον ευσεβή γυναίκα του τόπου. Θα μεταβείς στην Ίκλαινα και θα εύρεις τον ιερέα Αριστομένη Δημόπουλο και να του πεις να συγκεντρώσει τους Σγράφαιους και να έλθουν να εκθάψουν την εικόνα μου, η οποία ευρίσκεται πλησίον της Ζαλιάς σου, επί του απέναντι λόφου και κάτω από την ξυλοκερατιά».

Μετά την εντολή αυτή, η Παναγία εξαφανίσθηκε. Η Αναστασία αμέσως, παρά την καταρρακτώδη βροχή που έριχνε εκείνη την ευλογημένη νύχτα βγήκε από το σπίτι για να πράξει όλα όσα την διέταξε η Παναγία μας. Το πρωί, πριν ακόμη ο ιερέας σημάνει την καμπάνα, η Αναστασία είχε φθάσει σπίτι του και του εξιστορούσε όλα όσα συνέβησαν. Ο παπά Αριστομένης δεν πίστεψε τίποτα απ' όσα του ανέφερε η Αναστασία, και έφυγε για τον Ναό να τελέσει τη θεία Λειτουργία. Την ώρα που κτυπούσε η καμπάνα, πληροφορείται ότι το παιδί του έπαθε ατύχημα, έπεσε από τον εξώστη του σπιτιού. Ενώ έτρεχε προς το σπίτι του για το παιδί, τον προλαμβάνει μια γειτόνισσα και ταραγμένη του αναφέρει δεύτερο άσχημο νέο, πως η παπαδιά έπεσε από τη σκάλα. Τότε ο ιερέας, «ελθών εις εαυτόν» θεώρησε ότι τα συμβάντα αυτά είναι σημάδια της Παναγίας και αποτελέσματα της δυσπιστίας του. Χωρίς να χάσει καιρό, ιππεύει το άλογό του και ξεκινά να εκτελέσει όσα του παρήγγειλε η Παναγία, μέσω της ταπεινής Αναστασίας. Κατά τη διαδρομή, «εψύγη» ο πόθος και άρχισαν οι σκέψεις της αναβολής. Σκέφθηκε πως, ό, τι είναι να κάνει, θα το κάνει αύριο και αποφάσισε να γυρίσει πίσω. Στο δρόμο το άλογο του ιερέα ανεξήγητα, έπεσε νεκρό. Μεταμεληθείς και πάλι για την αμφιβολία του, συγκέντρωσε

τους κατοίκους, διοργάνωσε συνεργείο και άρχισαν τις εκσκαφές στην υποδειχθείσα τοποθεσία.

Όλη την ημέρα έσκαβαν με ενθουσιασμό. Ολόκληρο τον λόφο όργωσαν, μα η εικόνα πουθενά. Αποφάσισαν να εγκαταλείψουν τις προσπάθειες. Η Αναστασία με δάκρυα και ικεσίες, βέβαιη για το αποτέλεσμα τους παροτρύνει να συνεχίσουν κι ας έπεσε η νύχτα. Υπό το φως της σελήνης ακούγεται ένας υπόκοφος κρότος από την τσάπα ενός χωρικού. Ω του θαύματος! Η ιερή εικόνα της Ζωοδόχου πηγής απεκαλύφθη. Ιερό δέος δάκρυα και αναφιλητά κατέλαβαν τους πάντες. Ένας προς έναν εναγκαλίζονταν το ιερό Εικόνισμα και το φιλούσαν με ευλάβεια και ευγνωμοσύνη. Η ευλογημένη εκείνη ημέρα της ευρέσεως ήταν η 23η Αυγούστου του 1892.

Ἡ Δημιουργία του Ἱεροῦ Προσκυνήματος

Ἡ ευλάβεια των κατοίκων της Τρίπολης καθώς και των κατοίκων της περιοχής ανήγειρε τον σημερινό Ναό. Ο σεβασμός, η ευλάβεια και η αγάπη των Αρκαδών έκτισαν τα κελιά και όλα τα κτίσματα. Οι Τριπολιτισιώτες ιδιαίτερώς ευλαβούνται την Παναγία της Σγράππας και διατηρούν δεσμούς με το ιερό Προσκύνημα, ένεκα της εξ Αρκαδίας καταγωγής της Αναστασίας και για τούτο το συντηρούν παντοιοτρόπως. Οι καταγόμενοι εκ Τριπόλεως, Παναγιώτης Γιαννόπουλος και Θεόδωρος Γιαννόπουλος είναι οι δωρητές του τόπου που κτίσθηκε το ιερό Προσκύνημα γι' αυτό και υπάρχει μαρμαρίνη πλάκα με τ' όνομά τους στην είσοδο του προαύλιου χώρου του Ἱεροῦ Προσκυνήματος.

Το ιερό Προσκύνημα της Παναγίας της «Σγράππας» εορτάζει τρεις φορές το χρόνο. Η πρώτη στη μνήμη της Ζωοδόχου Πηγής, την Παρασκευή της Λαμπρής. Η δεύτερη, τον Δεκαπενταύγουστο στην Κοίμηση της Θεοτόκου και η τρίτη ιερά Πανήγυρη επιτελείται κατά την ημέρα της ευρέσεως της ιεράς Εικόνας, στις 23 Αυγού-

στου. Για την εορτή της Ευρέσεως συνετάχθη ιερά «Ασματική Ακολουθία» στο Άγιον Όρος, υπό του Υμνογράφου της Μεγάλης του Χριστού Εκκλησίας, Γέροντος Μοναχού Γερασίμου Μικραγιαννανίτου το έτος 1984. Προσφάτως, το έτος 2013 συνετάχθη ο «Παρακλητικός Κανών της ιεράς Εικόνας» υπό του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Εδέσσης, Πέλλης και Αλμωπίας, κ. Ιωήλ.

Η κτιριακή ανασυγκρότηση του ιερού προσκυνηματος, όπως και η πνευματική ζωή, βρίσκονται εν εξελίξει. Καταβάλλεται εντονότατη προσπάθεια από τον άγιο Ηγούμενο, π. Ιερεμία, ώστε η υλική ανάπτυξη να συμπορεύεται με την πνευματική. Με προσωπική του μέριμνα, συνέχισε και επαύξησε το πρόγραμμα αποκατάστασης, ανακαίνισης και επέκτασης του ιερού Προσκυνηματος. Ευσεβής πόθος του ήταν και είναι να αναπτύσσεται ολοένα και περισσότερο το προσκύνημα «κατ' ἄμφω», πάντοτε υπό τας πατρικὰς ευχὰς και ευλογίας τού Σεπτού Σεβασμιωτάτου κ.κ. Χρυσοστόμου.

Ο Ορθόδοξος τρόπος αυτός της αύξησης του προσκυνηματος επικυρώνει τη μαρτυρία τού Μ. Βασιλείου: ζει «ὡς ψυχὴ ἐν πολλοῖς σώμασι», πορευόμενη «κατὰ δύναμιν ἀσκουμένη καὶ κατὰ χάριν εὐαγγελιζομένη», εἰς τοὺς ἐγγύς και τοὺς μακρὰν ἀδελφούς, ἐπιζητῶν Ἰησοῦν Χριστόν «καὶ τοῦτον ἐσταυρωμένον» (Α' Κορ. 2, 2).

Το ιερό αυτό προσκύνημα αποτελεί το πνευματικό ορμητήριο για την ιεραποστολική δράση τού π. Ιερεμίου «στον αγρό τού Κυρίου». Με πνεύμα θυσίας, ευρύτητα πνεύματος και υψηλή συναίσθηση της αποστολής του διακονεῖ παντοιοτρόπως τοὺς ἀναξιοπαθόντας ἀδελφούς, ἀνακουφίζοντας πολλοὺς πάσχοντες.

Έτσι, το ιερό προσκύνημα της Ζωοδόχου Πηγής, παρέχει σήμερα πλούσια πνευματική και ψυχική ωφέλεια στους επισκέπτες της, που με πίστη προστρέχουν να γευθούν τα νάματα της αθανασίας, τα οποία αναπαύουν και γαληνεύουν τον ταραχώδη νου τού σύγχρονου ανθρώπου.

Ο απλός προσκυνητής, αισθάνεται εκεί πιο ζωντανή τη συνάντηση του αιώνιου με το πρόσκαιρο, ενώ βιώνει στο παρόν τη διαχρονικότητα των σωτηριολογικών γεγονότων.

Η επίσκεψη των πιστών στο ιερό προσκύνημα εγείρει μια κλήση για εντονότερη πνευματική προετοιμασία και μεγαλύτερη πνευματική εγρήγορση. Αυτό σημαίνει ότι θα πρέπει να στρατευθούμε στην κοινή προσπάθεια για αληθινή βίωση της πνευματικής ζωής, όπως ακριβώς την έζησαν όλοι οι Άγιοι της Εκκλησίας μας.

Η μυσταγωγική συμμετοχή μας, με τη δέουσα προσοχή, τον φόβο τού Θεού, την πίστη και την αγάπη στη Θεία Λατρεία συνιστά την πραγματική δωρεά μας στον πάντα νεογέννητο (στις καρδιές μας) Χριστό. Η μυστηριακή ζωή είναι εκείνη που συμβάλλει στην πνευματική μας καλλιέργεια, μιλώντας στις καρδιές μας με ανείπωτες αποκαλυπτικές εμπειρίες. Μέσα από τη Θεανθρώπινη κοινωνία κατανοούμε τη Χάρη τών Αγίων και δεχόμαστε τη μεσιτεία τους.

Υπό το πρίσμα τής αιώνιας προοπτικής που καθοδηγεί την επίγεια πορεία των ανθρώπων, η Χάρη τού Θεού ανέδειξε και διαρκώς αναδεικνύει την αιώνια δόξα τών σεπτών μορφών τών Αγίων, ανασύροντας από το σκοτάδι τής άγνοιας και προβάλλοντας στο άπλετο φως τής

αλήθειας τα ιερά τους λείψανα. Στόχος των αρκαδών και ντόπιων προσκυνητών οι οποίοι είχαν άμεση επικοινωνία με την γερόντισσα Αναστασία, αλλά και όσοι ευεργετήθηκαν με την προσευχή της, είναι να δουν να την κατατάσσει η Ορθόδοξη Εκκλησία μας στον χορό των Οσίων. Πράγματι η ζωή της ήταν οσιακή, είδε την Παναγία επανειλημμένως, η οποία της μίλησε και την προέτρεψε να προχωρήσει στην θαυματουργική εύρεση της Αγίας Εικόνας της. Ο τρόπος που συμβούλεψε τους πονεμένους προσκυνητές και η παρηγορία της στην Παναγία είναι αξιοθαύμαστη. Είμαστε στη διαδικασία συγκέντρωσης και καταγραφής των θαυμάτων που η γερόντισσα Αναστασία είχε επιτελέσει με τη χάρη της Παναγιάς όσο ήταν εν ζωή αλλά και μετά την κοίμησή της το 1951. Η ανακομιδή των λειψάνων της έγινε στα μέσα Σεπτεμβρίου του 1995 και η λάρνακά της φυλάσσεται στην είσοδο του Ιερού Προσκυνηματος. Ευελπιστούμε πως όταν θ' ανοιχθεί η λάρνακά της θα βρεθούμε μπροστά σ' ένα ακόμη θαύμα.

Η παράδοση της Εκκλησίας υπαγορεύει τη φανέρωση, μέσω των αγίων και των οσίων μας, της αγάπης και του απείρου ελέους του Κυρίου μας Ιησού Χριστού. Στην εκκλησία μας αναρίθμητα λείψανα μεγάλων Αγίων και Οσίων δύναται ο πιστός να προσκυνήσει, λαμβάνοντας πλούσια ευλογία. Αυτό που νιώθει είναι ανείπωτο: μια πνευματική ανά(σ)ταση, ενίσχυση και αγαλλίαση. Η θαυματουργική ανεύρεση των ιερών λειψάνων θα πρέπει θεολογικά να ερμηνευθεί ως ζωντανή παροχή τής άκτιστης ενέργειας του Τριαδικού Θεού από αγάπη προς τον άνθρωπο, ιδίως τον πιστό.

Θαύματα της Παναγίας της Σγράππας

Η Παναγιά της Σγράππας έχει τη Χάρη της τεκνογονίας, γι' αυτό και πάρα πολλά άτεκνα ζευγάρια επικαλούμενα την Παναγιά μας αποκοτούν τέκνα, τα οποία βαπτίζουν στο Ι. Προσκύνημα. Πολλά φέρουν τα ονόματά Ζωή, Ζώης, Μαρία, Παναγιώτης, Παναγιώτα, Μάριος, Δέσποινα. Βέβαια τα θαύματα της Παναγίας μας είναι πάρα πολλά και απερίγραπτα. Ενδεικτικά αναγράφονται τα κάτωθι:

Θεραπεία σ' ανάπηρο παιδάκι

- Κατά την παράδοση ανάπηρο παιδάκι 8 με 10 ετών περίπου μεταφέρθηκε επάνω σε κρεβάτι από σανίδες στο Ι. Προσκύνημα. Η γερόντισσα Αναστασία έκανε προσευχή και τους παρότρυνε να κάνουν αγρυπνία και παράκληση στην Παναγιά και το παιδί θα γίνει καλά. Κατά τη διάρκεια της αγρυπνίας ακούστηκε μια παιδική φωνή να λέει «μαμά θέλω να πάω έξω». Σηκώθηκε απ' το κρεβατάκι του και βγήκε έξω, και όταν επέστρεψε κρατούσε ένα λουλουδάκι, το οποίο χάρισε στην εικόνα της Παναγίας. Οι γονείς του αλλά και όλο το πλήρωμα του εκκλησιάσματος ευχαρίστησαν πολλαπλά, δοξολογώντας την Παναγιά για το θαύμα που βίωσαν.

Προστασία της Παναγίας στη ζωή της οικογένειας Ξύδη

- Η οικογένεια της Αγγελικής Ξύδη, από την Μάκρη Τριπόλεως το 1930 περίπου ήλθε εδώ να πάρει την ευχή της Παναγίας, για το τί εξέλιξη θα έχει ο Γιωργής ο γιός τους που τελείωσε την Ακαδημία ως δάσκαλος και ετοιμαζόταν για περαιτέρω σπουδές στην Αμερική. Ήρθαν μέχρι την περιοχή των Κρεμμυδιών με αυτοκίνητο και μετά αποφάσισαν να προχωρήσουν με τα πόδια στο Ι. Προσκύνημα. Έχασαν το δρόμο, και ξαφνικά ακούστηκε μια φωνή «γυρίστε πίσω γιατί θα σας φάνε τα τσακάλια». Όταν ξημέρωσε πήγε προς συνάντησή τους η γερόντισσα Αναστασία και τους είπε: «Αγγελική «εάν εχθές το βράδυ δεν σας φώναζε η Παναγιά, θα σας έτρωγαν τα τσακάλια». Πράγματι, και διασώθηκαν θαυματουργικά από βέβαιο θάνατο, αλλά και λαμπρός Καθηγητής Πανεπιστημίου παγκοσμίου κύρους έγινε, ο γιός της, Γεώργιος Ξύδης.

Θεραπεία σε μακροχρόνια ακινησία - ακαμψία

- Το 1939 η κ. Στυλιανή Βάγγαλη θεραπεύθηκε θαυματουργικά απ' την Παναγιά μας. Σήμερα βρίσκεται εν ζωή και διηγήθηκε στον π. Ιερεμία εφημέριο του Ιερού Προσκυνηματος τα εξής: «Σε ηλικία 14 χρονών μ' έφεραν οι γονείς μου αγκαλιά διότι δεν περπατούσα ήμουν ένα κουβάρι με ακαμψία στα άκρα. Με πήρε η γερόντισσα Αναστασία αγκαλιά, αφού έκανε θερμή προσευχή στην Παναγιά μας, με σταύρωσε και με γύρισε τρεις φορές γύρω απ' την Αγία

Τράπεζα, είπε στους γονείς μου, το παιδί σας θα γίνει καλά, και πράγματι η πληροφόρηση που είχε από την Παναγιά μας επιβεβαιώθηκε. Αμέσως περπάτησα τρεις φορές γύρω από της Εκκλησία, ενώ πριν δεν μπορούσα να σηκωθώ..... να κινηθώ και όχι μόνον αυτό, ευδόκησε η Παναγιά και δημιούργησα οικογένεια απέκτησα τέκνα. Βίωσα την ευαγγελική ρήση σόλο της το μεγαλείο: «Τα αδύνατα τοις ανθρώποις δυνατά εστί παρά τω Θεώ». Ευχαριστώ εγκάρδια τη Μεγαλόχαρη και την ευγνωμονώ».

Διάσωση από βομβαρδισμό πλοίου το 1945

- Το 1940 ήλθε η κ. Αλεξάνδρα Χουρσαλά, ηλικίας σήμερα 100 ετών, απ' την Τρίπολη να πάρει την ευχή της Παναγίας αλλά και να ζητήσει απ' τη γερόντισσα Αναστασία να προσευχηθεί και να μεσιτεύσει στη Μεγαλόχαρη επειδή θα πήγαινε στον Καναδά και είχε ανασφάλεια και αγωνία για το πώς θα είναι η ζωή της εκεί. Σε όραμα η γερόντισσα είδε την Παναγία να της λέει: «Επειδή ήλθες εδώ να ζητήσεις τη χάρη μου, θα σ' ευλογήσω και όλα θα πάνε καλά». Όπως διηγείται η ίδια, το πλοίο βομβαρδίστηκε, και τότε την πήρε η Παναγία απ' το χέρι και την διέσωσε. Έλαβε χώρα και το εξής θαυμαστό συμβάν. Οι αποσκευές της από λάθος των ναυτεργατών, φορτώθηκαν σε άλλο πλοίο, διασώθηκαν και αυτές και όταν έφτασε στον προορισμό της την κάλεσαν να τις παραλάβει. Όταν επέστρεψε το 1955 έκανε δώρο στην Παναγία, το τέμπλο του ιερού ναού, το οποίο έχουμε σήμερα στο Ιερό Προσκύνημα, ευχαριστώντας από βάθους καρδιάς για την θαυμαστή διάσωσή της.

Ίαση μουγκών γυναικών 1944

Απ την Πλατανόβρυση προσήλθε στην γερόντισσα Αναστασία γυναίκα, ονόματι Όλγα, η οποία δεν μπορούσε να μιλήσει και οι συγγενείς της αλλά και η ίδια είχαν μεγάλη θλίψη. Παρακάλεσαν την γερόντισσα να προσευχηθεί στην Παναγιά να τη θεραπεύσει. Πράγματι η γερόντισσα έκανε προσευχή, κράτησε τη γυναίκα στο Προσκύνημα τέσσερις μέρες και τελικά έφυγε θεραπευμένη. Ακριβώς το ίδιο περιστατικό έλαβε χώρα και με μία άλλη γυναίκα απ' τα Φιλιατρά. Και αυτή δεν μιλούσε. Έμεινε με τη γερόντισσα Αναστασία στο Προσκύνημα και μετά από θερμή προσευχή και παράκληση που έκανε στην Παναγιά μας, η Κυρά Δέσποινα, της χάρισε πλήρη ίαση.

Τυφλή βρίσκει το φως της

- Το 1945 γυναίκα από τον Άγιο Φλώρο τυφλή έφερε την αδελφή της με τ' άλογο, προσκύνησαν την Παναγιά και γνώρισαν την γερόντισσα Αναστασία. Της ζήτησε να προσευχηθεί, αυτή έκανε θερμή προσευχή στο κελί της και τους είπε: «απόψε θα δει το φως της». Κατά τα μεσάνυχτα η μικρή αδελφή της η τυφλή φώναξε: «τι είναι αυτά τα δέντρα»; και μέχρι να τελειώσει η αγρυπνία είδε τους ανθρώπους που μέχρι πριν λίγο περνούσε για δέντρα.

Κωφάλαλο παιδάκι θεραπεύεται

- Το 1946 έφεραν ένα μουγκό παιδάκι που μούγκριζε, μετά από ολονυχτία -Παράκληση στην Παναγιά και με την προσευχή της γερόντισσας Αναστασίας το παιδάκι θεραπεύθηκε. Την άλλη μέρα το πήρανε και το μετέφεραν στο πλησίον χωριό, τη Γιάλοβα, δίνοντας τη μαρτυρία σε όλους ότι το θεράπευσε η Παναγιά, ευγνωμονώντας από βάθους καρδιάς τη Μεγαλόχαρη.

Διάσωση κυοφορούσας

Το 1952 η Όλγα Λέκκα από την Αραπόλακα, ερχόμενη για να προσκυνήσει τη χάρη της, μετά το Πάσχα στις έξι της Λαμπρής, μέρα εορτασμού της Ζωοδόχου Πηγής, έπεσε από το άλογο που τη μετέφερε και χτύπησε βαριά. Κυοφορούσε το δεύτερο γιο της. Ο γιατρός που την εξέτασε της είπε πως είναι πολύ επικίνδυνη η κατάσταση της και πως έπρεπε να της πάρει το παιδί, διαφορετικά θα πέθαινε αυτή και το παιδί. Του απάντησε: «Ότι θέλει η Παναγιά, το παιδί θα το γεννήσω με τη χάρη της». Έταξε στη Μεγαλόχαρη που ακούει τον πόνο και την αγωνία των δυστυχούντων και η Παναγιά έκανε το θαύμα της. Ξεπέρασε το πρόβλημα, γέννησε με το καλό ένα υπέροχο αγοράκι το οποίο βάπτισε στο Ιερό Προσκύνημα, Παντελή. Το παιδί αυτό έρχεται κάθε χρόνο και αποδίδει ευχαριστίες στην Παναγιά για τη ζωή που του χάρισε. Η εν λόγω μαρτυρία αποτελεί προσωπική του διήγηση.

Ολοκλήρωση του μαντρότοιχου στο Ι. Προσκύνημα

- Το 1955 μετά τον θάνατό της, η Γερόντισσα Αναστασία παρουσιάστηκε στη γιαγιά Σταμάτα Σταυροπούλου και της είπε: «Σταμάτα στην Παναίτσα δεν τελειώσαν τις μάντρες, γιατί δεν υπάρχουν χρήματα, γι' αυτό θα κάνεις έρανο στη Συλίμνη και σε άλλες δύο κωμοπόλεις να συγκεντρώσεις χρήματα και να τελειώσει ο μαντρότοιχος. Αυτή απάντησε: «Δεν μπορώ γιατί έχω την εγγονή μου την μικρή Γεωργία». Εκείνη της απάντησε: «Εγώ θα την κοιμήσω από το πρωί μέχρι να γυρίσεις». Πράγματι, το παιδάκι κοιμόταν όλη τη μέρα και η γιαγιά Σταμάτα μπόρεσε να μαζέψει τα χρήματα και να τα δώσει ώστε να τελειώσει ο μαντρότοιχος.

Ευλογία για τεκνοποιία

- Το 1956 μία γυναίκα, η κ. Νικολέτα από την Σκόπη Τριπόλεως, διηγήθηκε την δοκιμασία της, η οποία δεν μπορούσε να κάνει παιδί.. Είχε δύο αποβολές, όταν ήταν έγκυος οκτώ μηνών η πρώτη και τεσσάρων μηνών η δεύτερη. Μία γειτόνισσά της, η κ. Αικατερίνη την είδε που είχα λιώσει απ' την θλίψη και της μίλησε για την Παναγία της Σγράφπας, με πολύ θερμά λόγια. Είπε «Ότι ζητήσεις απ' την Παναγιά μας, από καρδιάς και με πίστη, θα στο δώσει. Έλα μαζί μας να την προσκυνήσεις στις 22/8/1956. Θα πάμε στη χάρη της. Ήρθα με πόνο καρδιάς και οδύνη. Πράγματι σε δέκα μέρες είδα την Παναγία στον ύπνο μου να κάθετε στο δεξί ψαλτήρι, έ-

χοντας κλήση της κεφαλής της. Παναγιά μου της είπα χάρισέ μου ένα παιδάκι. Η Μεγαλόχαρη έδωσε την συγκατάβασή της. Εύπνησα κλαίγοντας και μην μπορώντας ν' αρθρώσω λέξη απ' την συγκίνησή μου. Ήρθε η λύτρωση. Σε σύντομο χρονικό διάστημα έμεινα έγκυος, γέννησα ένα χαριτωμένο αγοράκι το οποίο βάπτισα Παναγιώτη. Τώρα έχω εγγόνια και δισέγγονο. Από καρδιάς ευχαριστώ την Παναγιά.

Επιστροφή απ' την ανομία

- Δύο νεαροί φίλοι αλλά και πρώτα εξαδέλφια από τα Φιλιατρά, που ήρθαν να προσκυνήσουν την Παναγιά, είχε λάβει η Γερόντισσα Αναστασία την πληροφορία της άνομης ζωής και σχέσης που είχαν μεταξύ τους. Όταν έφθασαν, τους κάλεσε η γερόντισσα και τους είπε προσωπικά για τη ζωή τους, ότι έχουν μολυνθεί από την ανομία και πρέπει να εξομολογηθούν και να επιστρέψουν στην εν Χριστώ Ζωή.

Θεραπεία σε νέο με βαρύ καρδιολογικό νόσημα

- Το 1967 νέος από την περιοχή μας υπέφερε απ' την καρδιά του πήγε στο Χιούστον της Αμερικής να χειρουργηθεί από τον διακεκριμένο επιστήμονα, χειρουργό κ. Ρουμανά, καταγόμενο απ' τα Κρεμμύδια. Η εγχείρηση πραγματοποιήθηκε αλλά η εξέλιξη του παιδιού χειροτέρευε. «Δυστυχώς» του απάντησε ο γιατρός, «δεν πάμε καλά. Δεν υπάρχει ελπίδα να σωθεί το παιδί σου». Ο πατέρας του παιδιού λύγισε αλλά δεν έχασε την ελπίδα

του. Είχε οικοδομήσει τη μάντρα της εκκλησίας και ευλαβείτο ιδιαιτέρως την Παναγιά μας. Προσευχήθηκε μ' όλη τη δύναμη της ψυχής του και τελικά του παρουσιάστηκε η Παναγία και του είπε: «μην φοβάσαι θα γίνει καλά το παιδί σου». Πράγματι με τη χάρη της Παναγιάς το παιδί θεραπεύθηκε πλήρως, γι' αυτό και μετέπειτα ο άνθρωπος αυτός μερίμνησε ώστε να αγιογραφηθεί η Ανάσταση, ως ένδειξη ευγνωμοσύνης προς την Παναγιά, διότι πράγματι το παιδί του από νεκρό που ήταν αναστήθηκε.

Θεραπεία κάτω άκρων 1977

Η Φωτεινή Διονυσοπούλου απ' τη Θεσσαλονίκη, νύφη στη χώρα, διηγήθηκε το εξής θαυμαστό γεγονός: «Επισκεπτόμουν τακτικά το Ι. Προσκύνημα της Ζωοδόχου Πηγής Σγράφπας, παρακαλώντας την Παναγιά να με θεραπεύσει διότι τα πόδια μου ήταν γεμάτα εξανθήματα τα οποία μου προκαλούσαν φρικτούς πόνους. Όσους γιατρούς κι αν επισκέφτηκα δεν μπόρεσαν να μου πουν τι έχω ούτε να με θεραπεύσουν. Εναπέθεσα όλες τις ελπίδες μου στη Μεγαλόχαρη και πράγματι το θαύμα δεν άργησε να φανεί. Είδα σε όνειρο τη γερόντισσα Αναστασία να με διαβεβαιώνει ότι η Παναγία θα με κάνει καλά. Πήρε λάδι απ το καντήλι της μου άλειψε τα πόδια και σε λίγες μέρες τα εξανθήματα εξαφανίστηκαν».

Διάσωση σε αυτοκινητιστικό ατύχημα

- Οδηγός Νταλίκας από την άνω Μεσσηνία μας διηγήθηκε το θαύμα που έγινε σ' αυτόν: «Έπεσα με τη ντα-

λίκα μου σε γκρεμό και διασώθηκα σοβαρά τραυματισμένος». Στο ΚΑΤ που με μετέφεραν είδα σε όραμα την Παναγία της Σγράππας που μου είπε, ότι θα γίνω σύντομα καλά και μου περιέγραψε ακριβώς την διαδρομή. Θα περάσεις μέσα από τη Γιάλοβα, προκειμένου να φτάσεις στο Ιερό Προσκύνημα για ν' ανάψεις τη λαμπάδα σου». Ήλθε πράγματι από την επάνω Μεσσηνία και άναψε δύο λαμπάδες στη Μεγαλόχαρη ευχαριστώντας την για το θαύμα που του έκανε.

Θεραπεία καρκίνου στο λάρυγγα

- Στον γιό ενός ζευγαριού έγινε διάγνωση: «Καρκίνος στο λάρυγγα». Πήραν λαδάκι απ' το ακοίμητο καντήλι της Παναγίας μας, σταύρωσαν το παιδί στο λαιμό του και σιγά –σιγά η ασθένεια εξαλείφθηκε.

Ερχομός ταχύς απ' τον πόλεμο

- Άνθρωπος απ' τα γύρω χωριά που πολέμησε στο Αλβανικό μέτωπο άργησε να έρθει και η αδελφή του που ανησύχησε πάρα πολύ ήρθε στην Παναγία της Σγράππας, προσευχήθηκε και παρακάλεσε και τον τότε εφημέριο π. Βλάσιο να τον μνημονεύει. Πράγματι, σε σύντομο χρονικό διάστημα δύο μηνών ο αδελφός της επέστρεψε.

Το κατέβασμα της βαριάς καμπάνας

- Όταν έφτιαχναν το καινούριο καμπαναριό έλεγε η γερόντισσα Αναστασία πώς θα κατεβάσουμε την βαριά

καμπάνα; Τότε άνοιξε το δέντρο που βρισκόταν πλησίον και δέχθηκε στην αγκαλιά του τη καμπάνα και έτσι έφτασε στο έδαφος με μεγάλη ασφάλεια.

Θαυματουργική θεραπεία σ' ανάπηρα παιδάκια

- Έρχονταν οι μητέρες που είχαν ανάπηρα παιδάκια και τ' άφηναν στο Ναό με την ελπίδα, κάτι να κάνει η Παναγιά μας γι' αυτά, πιστεύοντας στην προσευχή και την παρηγορία της γερόντισσας Αναστασίας. Ήρθαν δύο κωφάλαλα παιδάκια από την περιφέρεια της Μεσσηνίας. Η μάνα του ενός παιδιού το άφησε στο ναό παρακαλώντας την Αναστασία να το βοηθήσει. Εκείνη πήρε το παιδάκι απ' το χέρι, την ώρα που διάβαζε ο παπάς το Ευαγγέλιο και το βάλε κάτω από το πετραχήλι του, ενώ η ίδια έμεινε κοντά του και προσευχόταν. Μόλις τέλειωσε ο Ιερέας πετάγεται το παιδάκι φωνάζοντας: «μαμά με την παιδική φωνούλα του για πρώτη φορά, κι έψαχνε να βρεί τη μαμά του».

Η διάσωση απ' τον σεισμό της Καλαμάτας το 1986

- Ο κ. Κωνσταντίνος Μπαλαφούτης μας αναφέρει την κάτωθι θαυμαστή παρέμβαση προς σωτηρίαν του ιδίου και της οικογενείας του:

«Στις 13 Σεπτεμβρίου του 1986, ημέρα Σάββατο, ζούσα στην Καλαμάτα. Εύπνησα φέρνοντας στο νου μου τ' όνειρο που είδα. Βρισκόμεουν στην Ζωοδόχο Πηγή, την Παναγίτσα της Σγράππας, με την σύζυγό μου και τις δυο μου κόρες. Εκεί ήταν και οι δυο αξιωματικοί απ' το

χωριό μου, Σχοινόλακα Πυλίας. Ο ένας Ταγματάρχης και ο άλλος δόκιμος, ένστολοι. Ξαφνικά άρχισε μια δυνατή βροχή. Έτρεξα με την οικογένειά μου κάτω απ' το μόνιμο υπόστεγο για να προφυλαχθούμε απ' την καταιγίδα. Ένας φόβος, μία αγωνία μ' οδήγησαν να πάρω την οικογένειά μου και ν' απομακρυνθώ απ' την πόλη, παρότι την έντονη αντίδραση της συζύγου και των παιδιών μου. Εκείνη την ημέρα ήταν τα εγκαίνια της Ακτοπλοϊκής Σύνδεσης Καλαμάτα-Κρήτη και πλήθος κόσμου μεταξύ αυτών και εμείς ήμασταν προσκεκλημένοι.

Αυτή η εσωτερική δύναμη με παρακίνησε να φύγω απ' την Καλαμάτα και να επισκεφτώ τους γονείς μου στη Σχοινόλακα της Πυλίας. Το ίδιο βράδυ πολύ δυνατός σεισμός έπληξε την Καλαμάτα, θρηνήσαμε αρκετούς νεκρούς, εκατοντάδες τραυματίες, μια πόλη μετετράπη σε χαλάσματα και ερείπια... Φύλαξε η Μεγαλόχαρη και μένα και την οικογένειά μου, μ' απομάκρυνε απ' την πόλη που ήταν το επίκεντρο του σεισμού και έτσι δεν κινδυνεύσαμε. Το πιο μεγάλο θαύμα επιτελέστηκε σ' ολόκληρη την Πόλη της Καλαμάτας... Η ώρα του σεισμού συνέπεσε με την ώρα των εγκαίνιων της ακτοπλοϊκής σύνδεσης και έτσι χιλιάδες άνθρωποι βρίσκονταν στην παραλία αλλά και στο ίδιο το πλοίο για να παρακολουθήσουν την τελετή... εάν βρίσκονταν στα σπίτια τους, ο αριθμός των νεκρών θα ήταν πολύ μεγάλος».

Θαυματουργική παρέμβαση για το χώρο στάθμευσης

- Όταν αποφασίστηκε να φτιαχτεί ο χώρος στάθμευσης του Ι. Προσκυνηματος, υπήρχε σοβαρό πρόβλημα

πώς θα στεριώσει, γιατί πλησίον είναι χαράδρα. Θαυματουργικά βρέθηκαν τα απαραίτητα υλικά, τόσα τιμμένα και σίδερα όσα απαιτούνταν για να στεριώσει το έδαφος.

Επιτυχία στις Πανελλαδικές εξετάσεις 1989

- Στις Πανελλήνιες εξετάσεις του 1989 μαθήτρια προσευχήθηκε θερμά για την εισαγωγή της στο Πανεπιστήμιο και πράγματι η Μεγαλόχαρη έκανε το θαύμα της. Κατάφερε με τη χάρη της, να εισαχθεί απ' τους πρώτους στην Αθήνα, αλλά και στην συνέχεια ν' αναγορευθεί διδάκτωρ Φιλοσοφίας του Εθνικού και Καποδιστριακού Πανεπιστημίου Αθηνών το 2007. Σήμερα η γυναίκα αυτή είναι έγγαμη, τρίτεκνη μητέρα αλλά και διακεκριμένη επιστήμων, η οποία πολλαπλώς αλλά και εγκαρδίως ευχαριστεί την Παναγία, αισθανόμενη βαθιά ευγνωμοσύνη.

Διάσωση Γερμανού με καρκίνο στο μάτι

- Το 2013 Γερμανός Βιομήχανος ονόματι Χόλστ,, αρρώστησε από καρκίνο των οφθαλμών και οι γιατροί του έδωσαν εννέα μήνες ζωή λέγοντάς του ότι θα τυφλωθεί από τον καρκίνο στο μάτι. Πολλά καλοκαίρια περνούσε στην περιοχή μας, γι' αυτό και φίλοι του όταν έμαθαν για την άσχημη εξέλιξη της υγείας του, του απέστειλαν μία εικόνα της Παναγίας και του είπαν να προσευχηθεί και η Παναγία θα τον κάνει καλά. Πράγματι, σε όραμα είδε την Παναγία της Σγράφπας που του είπε να μην ανησυχεί και ότι θα γίνει καλά. Μετά από 6 μήνες εξαλεί-

φθηκε πλήρως ο καρκίνος, πήρε το αεροπλάνο και ήρθε εδώ και προσκύνησε την Παναγιά μας. Μας διηγήθηκε την πορεία της υγείας του και πώς η Μεγαλόχαρη τον θεράπευσε. Τον είδαμε να βγάζει ότι χρυσαφικά φορούσε και να τα εναποθέτει στην εικόνα της. Την επομένη μέρα ήρθε στη θεία λειτουργία, προσευχήθηκε και μέσω μιας ελληνο-γερμανίδας ξεναγού, που χάριτι Θεού βρέθηκε στο προσκύνημα πληροφορηθήκαμε το παραπάνω θαύμα και λάβαμε τη διαβεβαίωση από τον ίδιο ότι θα πουλήσει τα υπάρχοντα του, θα τακτοποιήσει τις εκκρεμότητές του και θα έρθει μόνιμα στην Ελλάδα πλησίον του Προσκυνημάτων και πως χαρά του θα είναι να διακονεί την Παναγιά μας.

Όνειρο προσκυνήτριας απ' την Τρίπολη (2016)

- Διηγήθηκε η κ. Διονυσία από την Τρίπολη τ' όνειρο που επανειλημμένα έχει δει: «Βρίσκεται πλησίον της Εκκλησίας στον προαύλιο χώρο του Ιερού Προσκυνημάτων, εκεί συνάντησε μία λεπτή παρουσία μικρόσωμης γριούλας που τις είπε ότι πολύ γρήγορα θ' ανακηρυχθεί Αγία η Γερρόντισσα Αναστασία. Το ενύπνιό της έχει αναφέρει στον ιερέα του Ιερού Προσκυνημάτων π. Ιερεμία Καράμπελα ο οποίος της απάντησε: «πως δεν είναι η μόνη που έχει δει αυτό το ενύπνιο και πως στη συνείδηση πολλών ήδη είναι Αγία η γερρόντισσα Αναστασία».

Η Τερώντισσα Αναστασία

Η Αναστασία το γένος Αλεξοπούλου γεννήθηκε στην Θάνα Τριπόλεως το 1860. Εκεί μεγάλωσε στη φτωχική της οικογένεια, βοηθώντας τους ευσεβείς γονείς της, στις αγροτικές και κτηνοτροφικές τους εργασίες. Οι γονείς της όταν έφθασε σε ηλικία 17 ετών, την πάντρεψαν με τον Νικόλαο Αργυρόπουλο. Έκτοτε έμεινε στην Μάκρη Τριπόλεως. Ο σύζυγός της Νικόλαος ήταν κτηνοτρόφος με πολλά αιγοπρόβατα. Το καλοκαίρι έμεναν στη Μάκρη και το χειμώνα όπως όλοι οι κτηνοτρόφοι μετακόμιζαν στα χειμαδιά. Η οικογένεια της Αναστασίας με τον σύζυγό της Νικόλαο και τα τρία παιδιά της, τον Κωνσταντίνο, τον Δημήτρη και τον Δήμο μετά από οδοιπορία αρκετών ημερών έφθασαν στην περιοχή της Πύλου Μεσσηνίας στον κατάφυτο λοφίσκο της Σγράππας. Εκεί έφτιαξαν πρόχειρη αγροικία για τους ίδιους και το ποίμνιό τους. Η Αναστασία ήταν πολύ εργατική, στοργική μητέρα και καλή νοικοκυρά. Ολιγόλογη, προσεκτική, συνετή, πάντα με τον καλό λόγο για όλους. Περισσότες κουβέντες δεν ήξερε ούτε θυμό και φωνές. Είχε πολλή πίστη στο Θεό και στην Παναγιά. Εκεί στο βουναλάκι που έβοσκε τα πρόβατά της, έψελ-

νε ύμνους προς την Παναγία, και μάθαινε και τα παιδιά της να την υμνούν. Ο κυρ Νικόλας, ο άντρας της, όσο καλός και εργατικός ήταν, άλλο τόσο θυμώδης και βλάσφημος. Η Αναστασία τον έβλεπε και πικραινόταν η ψυχή της. Προτιμούσε να σιωπά, και προσευχόταν μυστικά για την σωτηρία του.

Η Αναστασία Αργυροπούλου, η ευλαβής γυναίκα που της απεκαλύφθη η Παναγία μας, απεβίωσε τον Ιανουάριο του έτους 1951 σε ηλικία 91 ετών, στο χωριό της, Μάρκη (Μπολέτα) Τριπόλεως στην Αρκαδία. Κατά την μαρτυρία των εγγονών της, παραθέτονται στοιχεία τα οποία οι ίδιοι δημοσιοποίησαν:»Η Παναγία μας, η οποία προστάτευε την γιαγιά μας όλη της την ζωή, την ειδοποίησε και για την αναχώρησή της στους ουρανούς. Μία μέρα μας είπε: Θέλω σήμερα το βράδυ στις δέκα η ώρα, να είστε όλοι εδώ να μην λείπει κανείς. Να ειδοποιήσετε και τον Αριστείδη. Μα αυτός είναι μακριά, πώς να έρθει μες στη νύχτα; Να του πείτε να έρθει και αυτός με την γυναίκα του και το παιδί τους. Σας θέλω όλους εδώ. Ο λόγος της γιαγιάς ήταν νόμος. Ειδοποιήθηκαν όλοι και στις δέκα το βράδυ γέμισε το σπιτάκι της γιαγιάς από τα παιδιά και τα εγγόνια της. Κάθισαν όλοι γύρω με αγωνία. Τι να τους θέλει η γιαγιά; Εκείνη χαρούμενη, με ευχάριστη διάθεση, καθιστή στο κρεβατάκι της, άρχισε να τους λέει: «Παιδιά μου, σας κάλεσα όλους εδώ, να σας δώσω μερικές συμβουλές για το μέλλον. Θέλω να ζείτε στο δρόμο του Θεού, να έχετε την ευλογία της Παναγίας μας και την δική μου. Πλούσιοι δεν θα γίνεσται. Θα ζείτε με τον τίμιο ιδρώτα σας φτωχικά, αλλά δεν θα σας λείπει τίποτα. Όχι λεφτά ψεύτικα από λαχεία και τυχερά παιχνίδια.

Να είστε αγαπημένοι μεταξύ σας και έτσι να μάθετε και τα παιδιά σας. Ελάτε ένας, ένας με τη σειρά να σας αγκαλιάσω, να σας αποχαιρετήσω, να σας φιλήσω. Διότι εγώ σήμερα φεύγω για τους ουρανούς. Η Παναγία μας με περιμένει. Η γιαγιά αφού μας φίλησε όλους, ξάπλωσε στο ντιβάνι της και κοιμήθηκε εν Κυρίω». Μόνο τέτοιες ψυχές έχουν τέτοια κοίμηση. Την αποχαιρέτησαν με θλίψη όχι μόνο τα παιδιά, και τα εγγόνια της, αλλά ολόκληρη η Πελοπόννησος. Γιατί την γνώριζαν όλοι. Στον τόπο που την ενταφίασαν στη Μάκρη Τριπόλεως, καθημερινά πήγαιναν άνθρωποι που είχαν ευεργετηθεί. Προσκυνούσαν τον τάφο της και όλοι αισθάνονταν δυνατή ευωδία να εξέρχεται απ' αυτόν. Το ανέφεραν στο Δεσπότη Τριπόλεως, ο οποίος πίστεψε, διότι γνώριζε τα θαυμαστά γεγονότα για την Αναστασία, και έδωσε εντολή να ανοιχτεί ο τάφος στους έξι μήνες. Οι συγγενείς φάνηκαν δύσπιστοι και τελικά ο τάφος άνοιξε στο χρόνο. Όντως τα ευλογημένα οστά της ανέδιδαν άρρηκτη ευωδία, την οποία αισθάνθηκαν όλοι, αλλά και την οποία αισθάνεται ο κάθε ευλαβής προσκυνητής.

Σήμερα, τα οστά της ευρίσκονται εντοιχισμένα στον εξωτερικό βόρειο τοίχο του Ναού της Παναγίας της Σγράππας, για τον οποίο τόσο πολύ μόχθησε.

Το προορατικό χάρισμα της Γερόντισσας Αναστασίας

Όταν ο Θεός βλέπει τους δικούς του ανθρώπους να Του δίδονται απλά και ταπεινά με όλη την δύναμη της ψυχής τους, τους προικίζει με ιδιαίτερα χαρίσματα, ό-

πως αυτό της προορατικότητας και της διορατικότητας. Η Αναστασία αφ ενός λόγω της αγνής και καθαρής ψυχής της και αφετέρου για την οικοδομή και ωφέλεια τόσων ανθρώπων γύρω της, κοσμήθηκε από την Παναγία μας μ' αυτά τα ιδιαίτερα χαρίσματα. Ήταν σαράντα ετών, στεκόταν στην πόρτα της Εκκλησίας και την πληροφορούσε η Παναγία, εάν αυτός ή αυτή που επρόκειτο να εισέλθουν ήταν καθαροί και άξιοι. Εάν δεν ήταν τους το έλεγε ευγενικά. «Σας παρακαλώ, μην μπαίνετε μέσα. Μείνετε εδώ να προσευχηθείτε. Την επόμενη φορά, θα προσέξετε και θα εισέλθετε.» Οι άνθρωποι οι οποίοι αντιλαμβάνονταν την αστοχία τους έσκυβαν το κεφάλι και έμεναν έξω να προσευχηθούν. Σιγά-Σιγά ο ένας με τον άλλον μάθαιναν τα λόγια της Αναστασίας και συμμορφώνονταν.. Μα πως τα ξέρει όλα αναρωτιόντουσαν... «Καλέ δεν το ξέρεις είναι η εκλεκτή της Παναγίας... Η Αναστασία μιλάει με την Παναγία. Γι' αυτό να προσέχουμε, γιατί ότι κάνουμε και ότι σκεπτόμαστε, όλα τα γνωρίζει...».

Θαυμαστή σωτηρία δύο εγγονών της Αναστασίας από τους Γερμανούς

Στα χρόνια της γερμανικής κατοχής, δύο από τα εγγόνια της Αναστασίας, ο Θύμιος και ο Αριστείδης έβγαζαν πατάτες απ' το χωράφι τους. Ξαφνικά αντιλήφθηκαν ότι έρχονται οι Γερμανοί. Είχαν κακές διαθέσεις, διότι οι Έλληνες είχαν σκοτώσει δύο απ' αυτούς και ήξεραν πως όλους όσους έπιαναν θα τους εκτελούσαν. Πάμε να φύγουμε λέει ο Θύμιος. Που να πάμε. Είναι

ξέφωτο, δεν έχει που να κρυφθούμε. Φύγε εσύ και εγώ θα κρυφθώ σ' αυτό το χαντάκι. Έτσι και έκαναν. Έτρεχε ο Θύμιος όσο μπορούσε, όμως οι Γερμανοί τον είδαν από μακριά και του έριξαν με το πολυβόλο. Δεν τον έπιασε καμία σφαίρα, μόνο το μικρό δάχτυλο του χεριού του λαβώθηκε. Ποιό πέρα τον συνάντησε άλλο μπλόκο Γερμανών, μαζί με άλλους 151 που είχαν συλλάβει. Τους πήγαν όλους μαζί στην πλατεία του χωριού Παλάντιο. Ο Διοικητής ανέβηκε σ' ένα βάθρο τους κοίταξε όλους γύρω-γύρω. Έλα εδώ εσύ λέει με νόημα στο Θύμιο. Έρχεται εκείνος μπροστά, ο διερμηνέας του λέει: «Ξέρετε αυτός έτρεχε στο δρόμο, του ρίξαμε με το πολυβόλο και δεν τον έπιασε καμία σφαίρα. Εκείνος τον κοίταξε με έκπληξη που τυχαίος τον φώναξε ανάμεσα στους 152 συλληφθέντες. Τι αίματα είναι αυτά στο δάχτυλό σου; Ρώτησε με τον διερμηνέα του. Μία σφαίρα, με κτύπησε καθώς έτρεχα. Πάρτε τον κάτω στις πρώτες βοήθειες να περιποιηθείτε το δάχτυλό του. Έδωσε εντολή ο Διοικητής στα Γερμανικά, και πέστε του να ευχηθεί να έχω και εγώ την δική του τύχη. Επίσης έδωσε εντολή ο Διοικητής να τον συνοδεύσουν δικοί του άντρες ως το χωριό του, για να μην πέσει επάνω σε άλλο μπλόκο Γερμανών. Τους υπολοίπους 151 τους εκτέλεσαν επί τόπου. Σήμερα υπάρχει στην πλατεία του χωριού επιτύμβια πλάκα, που γράφει τα ονόματα όλων αυτών των 151 πεσόντων. Όσο για τον αδελφό του Θύμιου, τον Αριστείδη, που είχε κρυφθεί στο χαντάκι, τον βρήκαν οι Γερμανοί και αυτόν. «Άνοιξε το στόμα σου» του λένε. Το άνοιξε. «Αδειασαν μέσα στο στόμα του τα πιστόλια τους». Έκπληκτοι διαπίστωσαν ότι δεν έπαθε τίποτα από τις

σφαίρες και τον παράτησαν οι Γερμανοί. Στο μεταξύ ο κυρ Νικόλας άκουσε τους πυροβολισμούς και φοβήθηκε. «Κυρά Νικόλενα λέει στη γυναίκα του Αναστασία. Να μαζέψουμε τα πράγματά μας, τα ζωντανά μας και να κρυφθούμε στα βουνά, έρχονται οι Γερμανοί». «Μην κάνεις τίποτα Νικόλα μου, δεν είναι για το χωριό μας. Τα παιδιά μας κυνηγάνε, το Θύμιο μας και τον Αριστείδη μας. Αλλά και αυτά δεν θα πάθουν κανένα κακό, μη φοβάσαι». Την πίστεψε και ηρέμησε. Έξερε ότι είχε θεία φώτιση. Τότε γύρισαν και τα δύο εγγόνια της δοξάζοντας τον Θεό, την Παναγία και την φωτισμένη γιαγιά τους. Έλεγαν: «Γιαγιά μου ευλογημένη, εάν δεν ήσουν εσύ τώρα δεν θα ζούσαμε. Θα μας είχαν εκτελέσει μαζί με τους άλλους οι Γερμανοί. Οι προσευχές σου μας έσωσαν». Ο Αριστείδης τις είπε: «Μου άδειασαν τα πιστόλια τους μέσα στο στόμα μου και δεν με έπιασαν οι σφαίρες τους χάρις σε εσένα». «Να ευχαριστήσετε παιδιά μου την Παναγία μας. Να πάτε να τις ανάψετε λαμπάδα και να διηγηθείτε τα θαύματα αυτά μεθαύριο, που θα κάνετε οικογένειες, στα παιδιά σας και στα εγγόνια σας».

Περιεχόμενα

ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΚΟ ΑΦΙΕΡΩΜΑ	3
ΠΡΟΛΟΓΟΣ	19
ΤΟ ΙΣΤΟΡΙΚΟ ΤΟΥ ΙΕΡΟΥ ΠΡΟΣΚΥΝΗΜΑΤΟΣ	21
Η ΘΑΥΜΑΤΟΥΡΓΙΚΗ ΕΥΡΕΣΗ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΕΙΚΟΝΟΣ	25
Η ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ ΤΟΥ ΙΕΡΟΥ ΠΡΟΣΚΥΝΗΜΑΤΟΣ	30
ΤΑ ΘΑΥΜΑΤΑ ΤΗΣ ΠΑΝΑΓΙΑΣ	35
Η ΓΕΡΟΝΤΙΣΣΑ ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ	49
Η ΣΥΜΒΟΛΗ ΤΗΣ ΠΑΝΑΓΙΑΣ ΣΤΗ ΝΑΥΜΑΧΙΑ ΤΟΥ ΝΑΒΑΡΙΝΟΥ ΚΑΤΑ ΤΟΝ ΣΠΗΛΙΑΔΗ	55
Η ΣΥΣΧΕΤΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΙΕΡΟΥ ΠΡΟΣΚΥΝΗΜΑΤΟΣ ΤΗΣ ΖΩΟΔΟΧΟΥ ΠΗΓΗΣ ΜΕ ΤΗ: Α) ΜΑΧΗ ΤΗΣ ΣΧΟΙΝΟΛΑΚΑΣ ΤΟ 1825 ΚΑΙ Β) ΤΟΥΣ ΓΑΛΛΟΥΣ ΠΕΣΟΝΤΕΣ ΤΟΥ ΣΤΡΑΤΗΓΟΥ ΜΑΙΖΩΝΟΣ	64
ΠΟΙΗΜΑΤΑ ΑΦΙΕΡΩΜΕΝΑ ΣΤΗΝ ΠΑΝΑΓΙΑ	75
ΑΣΜΑΤΙΚΗ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΓΕΡΑΣΙΜΟΥ ΜΙΚΡΑΓΙΑΝΝΑΝΙΤΟΥ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΑΝΑΓΙΑ ΤΗΣ ΣΓΡΑΠΠΑΣ	95
ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ ΚΑΝΩΝ ΤΗΣ ΠΑΝΑΓΙΑΣ ΤΗΣ ΣΓΡΑΠΠΑΣ ...	131
ΕΠΙΛΟΓΟΣ	143
ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ	144

Ἀπολυτίκιον.

Ἦχος α΄. Τῆς Ἐρήμου.

Τὴν σεπτὴν σου εἰκόνα, ὡς πηγὴν ζωοπάρο-
χον, ἐν τῇ κώμῃ Σγράππα Παρθένε, οἱ Ὁρ-
θόδοξοι ἔχοντες, γεραίρομεν θησαύρισμα τὸ
σόν, καὶ ὕμνοις καταστέφομεν αὐτό, ἀναβλύζει
γὰρ ἰάσεις ὑπερφυεῖς, τοῖς εὐλαβῶς κραυγάζου-
σι· Δόξα τῇ γλυκυτάτῃ σου μορφῇ, δόξα τῷ θείῳ
τόκῳ σου, δόξα τῷ ἐνεργοῦντι διὰ σοῦ, πᾶσιν
ιάματα.

Κοντάκιον.

Ἦχος β'. Τοῖς τῶν αἱμάτων σου.

Ὡς θησαυρὸν ἐκ τῆς γῆς παρελάβομεν, τὴν
ἱεράν σου εἰκόνα Παντάνασσα, καὶ ἐγκαυ-
χόμεθα πάντες οἱ δοῦλοί σου, ἐν τῇ Πυλίᾳ καὶ
Σγράππα κηρύττοντες, τὸ πλῆθος ἀγνὴ τῶν θαυ-
μάτων σου.

ISBN: 978-618-81902-3-8

